

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות.....4:15
סוף זמן קר"ש.....8:41
מוצש"ק.....5:45
שיעורים כסדרן
בבלי.....יומא ט"ו
ירושלמי.....שבועות כ"ח
תוספתא.....בבא קמא פרק ו'

שעה 3, גליון 11 (111)

פרשת וישב כ' כסליו, שעת תשע"ד לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ א פשוטער איד ~

די גרעסטע מדריגה צו וואס א איד קען צוקומען איז צו זיין א פשוט'ער איד, צו טוהן אלעס וואס דער אייבערשטער האט געהייסן און נישט צו טוהן וואס דער אייבערשטער האט פארבאטן.

א מענטש האט א חשק און א תאוה צוצוקומען צו גרויסע מדריגות פון צדיקים. אודאי איז גוט צו האבן אזעלכע תשוקות, אבער מען דארף אכטונג געבן אז דאס זאל נישט אראפ ווארפן דעם מענטש. ווייל ווען איינער טראכט נאר אז ער וויל צוקומען צו גרויסע מדריגות און ער זעהט אז עס גייט נישט, ער פאלט דורך איינמאל און נאכאמאל, ווערט ער צובראכן און ער געבט אינגאנצן אויף.

אבער ווען א מענטש זוכט נישט קיין הויכע זאכן, נאר ער וויל בלויז טוהן דעם רצון ה', און ווען ער פאלט דורך קומט ער צוריק צום אייבערשטן, און ער פרובירט צו טוהן כאטש וואס ער קען מצות ומעשים טובים, דאן ווייסט ער אז ער איז אויפן ריכטיגן וועג.

און באמת קען א מענטש נישט וויסן וואו ער האלט צו ער איז יעצט אויף א הויכע מדריגה אדער א נידריגע. אמאל איז איינער צובראכן און צוקלאפט, ער פיהלט אז ער איז גארנישט ווערט, און באמת דוקא דעמאלט איז ער גאר נאנט צום אייבערשטן, קרוב ה' לנשברי לב, און דוקא דאן ווען ער טוט א גוטע זאך איז עס נאך מער חשוב ביים אייבערשטן. און פארקערט אויך, אמאל פיהלט זיך א מענטש דערהויבן, ער מיינט אז ער איז ממש ביים אייבערשטן אליין, און באמת איז ער דעמאלט גאר ווייט

המשך בדף ב

פרשת השבוע

והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי, ר' נתן איז מסביר דעם פסוק (לקושי הלכות השקמת הפקר הלכה ג), אז א בינגל איז מרמו אויף חידושי תורה, וואס איז אזוי ווי א בינגל, צאמגעבינדן אסאך תורות פון אסאך פלעצער.

עס איז דא אסאך מיני חידושי תורה, אויף אסאך וועגן, פשט, רמז, חרוש, סוד, אבער די בעסטע חידושי תורה זענען, ווען דאס איז מחזק א מענטש, עס הייבט אים אויף, אז ער זאל מער דינען דעם באשעפער.

דאס האט יוסף הצדיק געזאגט: אלע שבטים זענען מחדש חידושי תורה, אבער מיין בינגל האט זיך אויפגעשטעלט, דאס מיינט אז מיינע חידושים זענען געמאכט אויפצוהייבן יודישע קינדער, זיי מחזק צו זיין, אז זיי זאלן זיך נישט לאזן צוברעכן פון גארנישט, נאר זיך שטארקן צו רעדן צום אייבערשטן. און דערפאר האבן זיך אלע בינגלעך געפיקט צו מיין בינגל, ווייל דאס איז דער עיקר פון חידושי תורה, אז עס זאל זיין לעובדא ולמעשה זיך אויפצוהייבן און זיך שטארקן.

און אנדאי טאר מען נישט זאגן אזעלכע חידושי תורה וואס ווארפן אראפ א מענטש, וואס מאכן אים פילן אז ער איז גארנישט ווערט, אז ער קען שוין מער נישט מצליח זיין, ווייל דער אמת איז א מענטש קען אייביג צוריק קומען צום אייבערשטן.

דער זחר הקדוש זאגט (הקדמה בראשית ה) אז ווען מען איז מחדש אמת'ע חידושי תורה, באשאפט מען דורך דעם גייע הימלען, און ווען מען איז מחדש פאלשע חידושי תורה, באשאפט מען דורך דעם פאלשע הימלען.

לכאורה איז שווער ווי אזוי קען מען זאגן אז מען באשאפט פאלשע הימלען? אויב איז עס פאלש, איז עס דאך נישט קיין הימל? נאר דער פשט איז, אז אויב די חידושי תורה זאגן, אז פון הימל בארף מען דיר מער נישט האבן, מען קוקט שוין נישט אויף דיר פון הימל, דאס איז די פאלשע הימלען, ווייל באמת קוקט דער אייבערשטער שטענדיג אויף יעדן איד, און ער בארף האבן יעדן איד.

דערפאר בארף מען זאגן נאר אזעלכע חידושים, וואס הייבן און שטארקן א איד, ווייטער אנצוגיין און דינען דעם אייבערשטן, און זיך נישט לאזן צוברעכן פון קיין שום זאך.

(תוך הנחל סעודה שלישית נושב תשנ"ט לפ"ק)

ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדוניו המצרי, מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (לקושי מוהר"ן חלק ב' סימן

המשך בדף ב

שיחות מוהרא"ש

פונעם אייבערשטן.

דער ציהל פון א איד דארף זיין בלויז צו טוהן די פשוטע מצות, דאווענען די דריי תפלות מיט מנין, לייגן תפלין יעדן טאג, לערנען יעדן טאג תורה, היטן שבת, און דאס גלייכן. און דער ציהל טאר נישט זיין צו קומען צו הויכע מדריגות פון צדיקים, ווייל דאן וועט מען זייער גרינג אוועק פאלן. אויב א איד וועט זיך אויפפירן ווי א פשוטער איד, און מקיים זיין די פשוטע אידישקייט, דאן וועט אים דער אייבערשטער שוין געבן די אלע מדריגות במתנה.

פונקט פארקערט...

דער הייליגער חוזה פון לובלין זי"ע האט געהאט א תלמיד וואס האט געוואלט פארן צו זיין רבי'ן אויף יום טוב פסח, ער האט זיך ארויסגעלאזט אויפן וועג. אינמיטן וועג האט זיך די וואגן צובראכן, און ער האט געדארפט ווארטן אז מען זאל פארעכטן די וואגן, און אינצווישן איז געווארן נאכט און ער האט געמוזט געכטיגן אינמיטן וועג. עס איז שוין געווען ערב פסח און ער איז נאך געווען זייער ווייט פון לובלין, און ער האט זיך זייער מצער געווען אז ער וועט מוזן בלייבן אויפן וועג אויף יום טוב, ער וועט מוזן בלייבן אין א דערפל, און ווער ווייסט אויב ער וועט האבן מצות און אנדערע זאכן אויף יום טוב.

למעשה איז ער טאקע געבליבן אין א קליין דערפל אויף יום טוב, ער האט געדאוונט מעריב אינעם ארטיגן שוהל, און ער האט געהאט גרויס הארצווייטאג און ער האט זייער געוויינט אז ער מוז בלייבן אין א פארנווארפן דערפל מיט פשוטע דארפישע אידן, אין די צייט וואס ער וואלט געקענט יעצט זיין ביי זיין גרויסן רבי'ן אין לובלין.

נאכן דאווענען האט אים א דארפס-איד איינגעלאדענט צום סדר, קיין צוויי גבירות האט ער סיי ווי נישט געהאט איז ער געגאנגען מיט אים צום סדר, דער איד האט געפירט דעם סדר זייער פשוט, ער האט געזינגען די הגדה אויפן קול, אבער אזוי ווי ער האט נישט געקענט צו גוט עברי האט ער עס געזאגט מיט אסאך טעותים, און דער תלמיד האט נאך מער געוויינט אז ער דארף דא זיין ביים סדר פון אזא פשוטער איד וואס אפילו קיין עברי קען ער נישט, דער דארפס-איד האט נישט פארשטאנען קיין חכמות, ער האט געזעהן ווי דער אורח וויינט אזוי ביי די הגדה, און ער האט שוין

פרשת השבוע

י"ב אז אפילו ווען א איד פאלט דורך מיט עבירות, ער איז ווייט פונעם אייבערשטן, אויב אבער ער גיבט נישט אויף, ער פעהט דעם אייבערשטן: "באשעפער העלף מיר, ווייז מיר דעם ריכטיגן וועג", וועט ער זיכער צום סוף זיין אן ערליכער איד.

דער מדרש זאגט (מדרש תנחומא וישב) אויפן פסוק **נִרְא אֲדוֹנָיו כִּי ה' אִתּוֹ**, פומיפר האט געזעהן אז דער אייבערשטער איז מיט יוסף. פרעגט דער מדרש: "ווי אזוי האט דער סמא'נער גוי פומיפר געוואוסט אז דער אייבערשטער איז מיט יוסף?" זאגט דער מדרש אז יוסף האט נישט אויפגעהערט צו רעדן צום אייבערשטן, ווען ער איז אריינגעגאנגען באדינען זיין הער, האט ער שטילערהיים געבעטן דעם אייבערשטן: "באשעפער, נאר דו קענסט מיר העלפן, העלף מיר אז איך זאל געפינען חן אין די אויגן פון מיין הער, ער זאל זיין צופרידן מיט מיר", און פומיפר האט אים געפרעגט: "וואס זאנסטו דארט שטילערהיים? דו מאכסט מיט מיר פישוף?" האט יוסף גענטומפערט: "גיין, איך רעד נאר צום אייבערשטן, איך פעהט אים אז איך זאל מצליח זיין" און פון דעם האט פומיפר געזעהן אז דער אייבערשטער איז מיט יוסף.

און דערפאר האט זיך יוסף געקענט דערהאלטן אין זיין שווערע מצב ווען ער איז פארנווארפן געווארן קיין מצרים, ווייל ער האט נישט אויפגעהערט צו בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל מצליח זיין.

דאס איז פשט אין פסוק, **וַיְהִי ה' אֶת יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדוֹנָיו הַמִּצְרַיִם**, יוסף האט זייער מצליח געווען, אפילו ער איז געווען אין די מצרי'שע הויז, ווייל ער האט זיך דערהאלטן, און ער האט גערעדט צום אייבערשטן, דערפאר האט ער מצליח געווען, און אנקומען צו די העכסטע מדריגות.

(זאת התורה וישב ט)

ינרד יהודה מאת אהיו נישט עד איש עדלמי ושמו חכה. רש"י זאגט אז די שבתים האבן אראפגענדערט יהודה פון זיין גרויסקייט ווייל זיי האבן געזאגט אז ער וואלט געקענט צוריק האלטן אז מען זאל נישט פארקויפן יוסף און דער טאמטע זעלב זאל נישט האבן אזויפיל צער.

זאגט דער פסוק אז יהודה איז געגאנגען צו "א מענטש" חכה, מען זעהט אז דער פסוק רופט אים אן "א מענטש" און נישט "זיין חבר", ווייטער אין די פרשה שטייט, **וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת גְּדֵי הָעִזִּים בְּיַד הָעַדְלָמִי**, דא ווערט ער שוין אנגערופן "זיין חבר".

מוהרא"ש שליט"א איז דאס מסביר אז אזוי דערקענט מען ווער עס איז אן אמת'ער חבר און ווער נישט. ווען עס גייט גוט פאר א מענטש און ער איז גרום הפועלה און דאן האט ער חברים, מיינט דאס נישט אז זיי זענען אמת'ע חברים, נאר זיי ווילן זיך פשוט הנפ'ענען צו אים.

ווען זעהט מען ווער עס איז אן אמת'ער חבר? ווען דער מענטש הייבט אן גיין פארג אראפ, ער פארלירט זיין גדולה און דער חבר שטייט אים נאך ווייטער צו די האנט אים ארויסצוהעלפן, דאס מיינט אן אמת'ער חבר.

דאס זעהט מען דא אין פסוק, נאכדעם וואס די שבתים האבן אוועק גענומען די גדולה פון יהודה, און נאך די מעשה פון תמר וואס יהודה האט געזאגט פן נהיה לבזו, עס איז געווען א בזיון פאר יהודה, און פון דעם וועגן האט אים דער חבר נישט אפגעלאזט, דאס הייסט אן אמת'ער חבר.

און דערפאר ווען איינער זעהט ביי זיין חבר אז ער איז געפאלן, זאל ער אים נישט אפלאזן, נאר פארקערט ער זאל אים מער מחזק זיין, ווייל תשובה העלפט אייביג, און מיט אביסל חיזוק קען מען אים צוריק ברענגן צום גוטן.

(שיחות מוהרא"ש חלק ח' ערך חבר)

שיחות מוהרא"ש

פריער געזעהן ווי דער אורח האט אזוי געוויינט ביים דאווענען און ער האט פארשטאנען אז דער אורח איז א חשובער איד, האט ער געטראכט אז מסתמא וויינט ער ווייל אין די שטיקלעך הגדה זענען באהאלטן גרויסע סודות, האט ער געזינגען נאך העכער די הגדה און פארשטייט זיך מיט אסאך טעותים, און דער תלמיד האט זיך נישט געקענט בארוהיגן פון זיין צער אז ער דארף זיך דא געפינען ביי אזא פשוט'ן איד. נאכן סדר איז ער גלייך אנטשלאפן געווארן פון גרויס ביטערניש.

אינדערפרי האט ער זיך אויפגעכאפט און ער האט זיך אנגעהויבן איבער טראכטן און ער האט געזעהן אז ער האט זייער נישט גוט געטוהן אז ער האט געוויינט אזוי, ער האט דאך געהערט אסאך מאל פון זיין רבי'ן אז מען דארף זיך אייביג שטארקן, אויב איז ער אנגעקומען אויף דעם פלאץ אויף יום טוב איז עס זיכער געווען מיט השגחה פרטית וואס דער אייבערשטער האט אזוי געפירט, און ער דארף זיך שטארקן מיט שמחה און נישט זיין אזוי צובראכן, און ער האט אפגעמאכט אז ביים צווייטן סדר וועט ער שוין זיין פרייליך.

און אזוי איז טאקע געווען, ביים צווייטן סדר איז ער געווען זייער פרייליך, ער האט געפירט דעם סדר מיט גרויס פרייד, און ער האט זיך געפיהלט גאר שטארק דערהויבן, ער האט געשפירט א העכערקייט אינעם סדר.

גלייך נאך די ערשטע טעג האט ער זיך ארויסגעלאזט ווייטער אויפן וועג צו זיין רבי'ן אויף לובלין. ווען ער איז אנגעקומען צום רבי'ן האט אים דער הייליגער חוזה אויפגענומען בסדר פנים פות און אים געפרעגט: "וואו ביזטו געווען ביי ערשטן סדר? דיין סדר האט געלאכטן אין אלע וועלטן", דער תלמיד רופט זיך אן: "דער רבי מיינט זיכער די צווייטע סדר, דעמאלט האב איך זיך געפיהלט גאר דערהויבן", "ניין ניין" - האט דער הייליגער חוזה געענטפערט - "איך האב טאקע געמיינט די ערשטע סדר, גראדע ביי דיין צווייטע סדר האט גארנישט עפעס ספעציעל געלאכטן, פארקערט עס איז געווען אלעס טונקל, אבער דיין ערשטע סדר האט ממש געלאכטן אין אלע וועלטן. וואו ביזטו געווען ביים ערשטן סדר?"

עצט איז שוין דער תלמיד געווען אינגאנצן צומישט. ער האט דאך געוואוסט דעם אמת אז ביים ערשטן סדר האט ער זיך געפיהלט אינגאנצן פארגרעפט, ער האט געפיהלט אז ער איז אזוי נידריג און ווייט פונעם אייבערשטן אז ער מוז פירן אזא פשוטע סדר, און אויף דעם זאגט גאר דער רבי אז עס האט געלאכטן אין אלע וועלטן. און די צווייטע סדר וואס דאן איז ער געווען אזוי פרייליך, ער האט זיך געפיהלט אזוי דערהויבן, ער האט געפיהלט די העכערקייט פונעם סדר, ער האט זיך געפיהלט אזוי נאנט צום אייבערשטן און פונקט אויף דעם זאגט דער רבי אז עס איז געווען אזוי טונקל.

דאן האט אים זיין רבי מסביר געווען אז דוקא ווען א איד פיהלט זיך אזוי פשוט און אזוי ווייט, און ער טוט די מצות ה' פשוט'ערהייט ווייל אזוי האט דער אייבערשטער געהייסן, דאן שיינט ער אין אלע וועלטן, און פארקערט ווען א מענטש פיהלט זיך דערהויבן דאן איז ער אין א גרויסע סכנה, ער קען זייער שנעל אוועק פאלן פונעם אייבערשטן, און דאס איז בכלל נישט קיין גדולה.

זעהט מען פון די מעשה אז א מענטש קען קיינמאל נישט וויסן וואו ער האלט, ער דארף נאר טוהן פשוט די מצות וואס דער אייבערשטער האט געהייסן און נישט זוכן עפעס העכערס, צו זיין מער דערהויבן, ווייל דאן וועט ער אין ערגעץ נישט אנקומען, ער וועט נאר אראפ פאלן.

וואויל איז דעם וואס לאזט זיך נישט נארן, ער זוכט נאר צו זיין א פשוט'ער איד, צו טוהן וואס דער אייבערשטער האט געהייסן, און וואס עס גייט אויף אים דורך, וואס עס גייט אים נישט גוט סיי ברוחניות און סיי בגשמיות דערצייילט ער אויס פארן אייבערשטן און טוט שטענדיג תשובה, וועט ער זוכה זיין צו די וועלט און צו יענע וועלט, און ער וועט קיינמאל נישט דערווייטערט ווערן פונעם אייבערשטן.

ספורי מעשיות

מעשה ח' מרב ובן יחיד

און דער סוחר איז געווען דער ס"מ אליין וואס ער האט זיך פארשטעלט פאר א סוחר און האט זיי אפגענארט. און דערנאך אז ער האט זיך דאס אנדערע מאל באגעגענט מיט דעם רב, האט ער זיך מיט אים אליין גערייצט נאך וואס ער האט אים געפאלגט. ווארן (ווייל) אזוי איז דער סדר פון דעם יצר הרע, פריער רעדט ער אן דעם מענטש. און אז דער מענטש פאלגט אים חס ושלום, רייצט ער אליין זיך דערנאך מיט דעם מענטש, און איז זיך אין אים אליין נוקם, נאך וואס ער האט אים געפאלגט. השם יתברך זאל אונז מציל זיין פון אים, און זאל אונז אומקערן צום רעכטן אמת, אמן.

דאס איז די וועג פונעם יצר הרע, אזוי ווי די גמרא זאגט (בבא בתרא ט"ו) דער יצר הרע איז דער שטן און אויף דער מלאך המות, קודם רעדט ער צו דעם מענטש צו טוהן שלעכטס און דערנאך איז ער מקטרג אויף אים און ער הרג'ט אים. דערפאר דארף א מענטש נוצן זיין שכל און זיך נישט לאזן פארפירן פונעם יצר הרע וואס וויל אים נאר הרגענען.

און ספעציעל ביי דעם ענין פון גיין צו א צדיק, דארף א מענטש גוט וויסן אז ער וועט האבן אלע סארט מניעות און שטערונגען וואס וועלן אים וועלן צוריק האלטן פון גיין צו א צדיק, ווייל דער ס"מ ווייסט אז איינמאל דער מענטש וועט זיין ביים צדיק האט ער מער נישט וואס צו טוהן, און דערפאר וועט ער טוהן אלעס אין די וועלט צוריק צו האלטן א מענטש פון גיין צו א צדיק.

און פון הימל געבט מען רשות פארן יצר הרע צו אויספרובירן דעם מענטש אויב ער מיינט עס טאקע אמת'דיג, אויב ער איז טאקע ראוי מקורב צו ווערן צום צדיק. ווייל צומאל האט דער מענטש געטוהן עבירות, ער האט זיך נישט אויפגעפירט ווי עס דארף צו זיין, און דערפאר איז ער באמת נישט ראוי צו ווערן מקורב צום צדיק, און דערפאר מוז ער הערן אלע סארט התנגדות און שלעכטע זאכן אויפן צדיק (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ה'). אבער ווער עס האט רחמנות אויף זיך אליין, וועט נישט קוקן אויף די אלע שטרויכלונגען, נאר ער וועט אלעס אריבער שפרינגען און גיין צום צדיק, וואס דער צדיק וועט אים אויסהיילן פון זיינע רוחניות'דיגע קרענק און אים צוריק ברענגן צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז מיר זאלן באמת זיין מקורב צו צדיקים, און פאלגן אלע זייערע למודים, ביז מיר וועלן זוכה זיין תשובה צו טוהן באמת און זיין דבוק צום אייבערשטן שטענדיג אמן וואמן.

(תוך הנחל פרשת בשלח תשס"ה)

תם ונשלם שבח לקל בורא עולם!

המדור הזה לזכות מו"ה שמעון בן אברהם ז"ל

וואויל איז דעם וואס לאזט זיך נישט נארן, ער זוכט נאר צו זיין א פשוט'ער איד, צו טוהן וואס דער אייבערשטער האט געהייסן, און וואס עס גייט אויף אים דורך, וואס עס גייט אים נישט גוט סיי ברוחניות און סיי בגשמיות דערצייילט ער אויס פארן אייבערשטן און טוט שטענדיג תשובה, וועט ער זוכה זיין צו די וועלט און צו יענע וועלט, און ער וועט קיינמאל נישט דערווייטערט ווערן פונעם אייבערשטן.

(שיחות מוהרא"ש חלק ו' ערך עליות)

נאר איין אדרעס וואו צו אנטלויפן

דאס איז דער שלמות פון התבודדות, אז א מענטש ווייסט אז ער האט קיינעם נישט, און ער האט נאר איין אדרעס וואו צו אנטלויפן, צום באשעפער. אבער אז א מענטש זאל דאס אריינעמען אין זיך און לעבן אזוי, איז נישט אזוי גרינג, בפרט ווען א מענטש גייט דורך רחמנא לצלן שווערע און ביטערע נסיונות.

דער הייליגער רבי האט אמאל דערציילט די פאלגענדע מצעה (תי מותרין סימן תרח): אין די צייט פונעם הייליגן בעל שם טוב זכותו גן עלינו, איז געווען א ערליכער יונגערמאן, א גרויסער למדן און חרף, וואס ער האט געלערנט זייער פלייסיג, און די גאנצע שטאט האט זיך מיט אים געטשאטשקעט, און יעדער האט אים זייער מכבד געווען, ער איז אבער געווען א גרויסער מתנגד אויפן הייליגן בעל שם טוב.

וזהי היום, און דער בעל שם הקדוש זכותו גן עלינו האט געזעהן וואספארא הייליגע גרויסע נשמה דער יונגערמאן האט, [באמת האט יעדער איד א הויכע נשמה, און יעדער איד איז א דיימאנט, נאר דאס איז ארום גענומען מיט מאראסט און שמוץ, ביז עס קומט א צדיק, און לאזט זיך אראפ אין די טיפעניש און נעמט אים ארויס פון זיין געדעכטע פלאטע, און וואשט אים און רייניגט אים אפ פון די פלאטע וואס ער האט אויף זיך, דעמאלטס זעהט מען וואספארא שיינע הערליכע דיימאנט ער איז]. און ער האט געהייסן פאר זיינע תלמידים מען זאל זעהן צו ברענגן דעם יונגערמאן צו אים.

ענדליך האט מען אים געברענגט צום בעל שם הקדוש, אבער דער בעל שם הקדוש האט אים אלץ אפגעשטופט און מרחק געווען, און גארנישט גערעדט מיט אים, דער יונגערמאן האט געהאט דערפון גרויס חלישות הדעת, ווייל ער איז געווען צוגעוואוינט שטענדיג צו זיין לערנען, און דא גייט אים שוין דורך עטליכע טעג מיט ביטול תורה, [ווייל אז א מענטש געוואוינט זיך צו לערנען, בפרט אז ער לערנט לויטן 'סדר דף הלימוד' פונעם הייליגן רבי'ן האט ער זייער ליב צו לערנען, און דאס איז זיין בעסטע פארגעניגן], און ער האט שוין געוואלט צוריק אהיימפארן, דערפאר איז ער געקומען צום בעל שם הקדוש זכותו גן עלינו מיט גרויס הכנעה, און ער האט זייער געוויינט, דעמאלטס האט אים דער בעל שם הקדוש מקרב געווען און אים געזאגט: זאלסט וויסן אז זעצט ווען דו וועסט צוריק אהיים גיין וועט די גאנצע שטאט אנהייבן צו רעדן אויף דיר, און אויף די גאנצע מדינה וועט רעדן אויף דיר, און די ווייב און קינדער וועלן אויף דיר רעדן, און אפילו 'עופות' וועלן דיר שטערן. [דער בעל שם הקדוש האט שוין ממשיד געווען אויף אים אזא 'רוחניות', אז ער איז שוין געווארן אן אנדערער מענטש].

ווי נאר ער איז אהיים געקומען, האט טאקע די גאנצע שטאט אנגעהויבן צו רעדן אויף אים, די אייגענע ווייב און קינדער האבן שוין נישט געגלייבט אין אים, און אנגעהויבן רעדן אויף אים, פל דבר אסור, און אזוי אלע שכנים, נאכדעם די גאנצע שטאט, נאכדעם די גאנצע געגנט וכו', וואס דאס איז אן אויסקערלישע שווערע נסיון, אמאל וויל ער זיך שטעלן דאווענען מיט א התלהבות און א חיות, קומט א אינדיק [טערקין] און טאנצט ארויף אויף אים, און צושטערט אים דאס גאנצע דאווענען, האט ער זיך זייער אויפגערגעגט, און ער האט אים פארטריבן, און ווייטער געדאווענט, אבער נאכדעם וואס דער טערקי איז צוריקגעקומען עטליכע מאל און אים געשטערט, האט ער זיך שוין מער נישט געקענט איינהאלטן, און ער האט זיך מיניש געווען אז ער וועט נעמען א האק, און אים אפהאקן דעם קאפ: גענוג אז מיין ווייב און קינדער, און די שכנים מיט די גאנצע שטאט קריגן אויף מיר, דארף איך נאך לידן פון א טערקי אויף? די לעצטע מינוט האט ער זיך אפגעהאלטן, ווייל ער האט זיך דערמאנט וואס דער בעל שם הקדוש האט אים געזאגט: אפילו עופות וועלן אויף דיר קריגן, און ער זאל זיך איינהאלטן.

און אזוי זענען אלץ געווען אידן וואס האבן זיך דערהאלטן אין די שווערסטע און ביטערסטע מצבים, און נישט פארלוירן די אמונה, און עס איז נאך היינט דא צווישן אונז אידן וואס זענען דורך די צווייטע וועלט מלחמה, וואס רחמנא לצלן זיי זענען געווארן געפייניגט אויף די ערקסטע אופנים וואס איז נאר שייך, וואס מען קען זיך דאס ניטאמאל פארשטעלן מיטן מענטשליכן שכל, און זיי האבן זיך דערהאלטן ביי די אמונה.

(קונטרס א סוף צו די צרות)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

הערליכע חתונה פון נאך א תלמיד הישיבה

די וואך דינסטאג איז פארגעקומען די חתונה פון א תלמיד הישיבה החתן יואל לאנדא הי"ו אין די זאל פון בית רחל פאראדייס אין קרית יואל.

די בחורים זענען ארויס געפארן צו די חתונה און דארט משמח געווען דעם חתן אויף א געהויבענעם פארנעם ביז אין די שפעטע שעה'ן.

ווי מען זעהט לעצטנס הערט זיך נישט אויף די פלייץ פון חתונות, ווען בעזר ה' קומט פאר כמעט יעדע וואך נאך א חתונה פון א תלמיד הישיבה, דער אייבערשטער זאל ווייטער העלפן.

שמה תשמח ריעים האהובים!

ביהמ"ד היכל הקודש בשכונת עצי תמרים אין קרית יואל בליעט

ווי שוין באקאנט האט זיך געעפנט נאך א בית המדרש היכל הקודש אין קרית יואל בשכונת עצי תמרים.

ווי ערווארטעט איז דער בית המדרש גאר שנעל געווארן א צוציאונגס קראפט פאר די גאנצע געגנט ווען פילע שכנים קומען אריין דאווענען און זיך אויך אנזאפן מיט די הייליגע לימודים פון רבי'ן וואס זענען מוחי נפשות.

כמושך דעם שבת קומט פאר שיעורים אין בית המדרש אינעם רבינס ספרים אזוי ווי מוהרא"ש לערנט אונז, זיך צו שטארקן אין יעדע מצב און אנגיין מיט א שטארקייט אין עבודת ה'.

לעצטנס האט מען שייך אהערגעשטעלט דעם בית המדרש עס זאל זיין כראוי וכיאות פארן רבינס בית המדרש.

מען האפט בעזר ה' אין די נאנטע טעג צו מאכן א גרויסע חנוכת הבית פארן בית המדרש בהשתתפות כ"ק מוהרא"ש שליט"א.

זאל דער אייבערשטער העלפן אז דער בית המדרש זאל ווייטער בליען לתפארת די גאנצע געגנט.

אין זה כי אם בית אלקים!

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א אויך קען מען מיטהאלטן יעדע וואך דעם שיעור מיט א ליוו הוק-אפ 212-444-9191

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה יואל לאנדא הי"ו צו זיין שמחת החתונה למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, דורות ישרים ומבורכים, אמן.

B. HALPERN, CPA
CERTIFIED PUBLIC ACCOUNTANT
845.200.2222

Analysis and Money Management
Businesses and Individuals
INC, LLC Formation
Tax Planning
Sales Tax Returns
Payroll Service

Yanky Halpern
Executive Director
Jaccobhalpern@gmail.com

5014 16th Ave Suite 134
Brooklyn, NY 11204

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט איין צו: Breslevcenter@gmail.com